

අපේ මව්බිම අපේ හෙළඔස දරුවන් ගෙන් අපේ හොකරමු

වදෙස් වල වෙසෙන මාපියෝ තම දරුවන්ට සිංහල භාෂාව ඉගැන්වීම කෙරෙහි බොහෝ උනන්දුවක් දක්වති. එසේ වුවද ළදරු පාසැලේ සිට ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් ඉගෙන ගන්නා දරුවා කෙරෙහි සිංහල භාෂාව නොදැනුවත්වම වෙගයෙන් ගිලිහී යයි. අප හෙළ ඔස දරුවන්ගෙන් ගිලිහී යාම වලක්වා ගැනීම මාපියන්ගේ මෙන්ම සමස්ත පුජාවේම වගකීමයි. දරුවාට සිංහල ඉගැන්වීම පිළිබඳ පවත්නා ආකල්ප, නව පර්යේෂණාත්මක සොයා ගැනීම් සහ දරුවා මව්බස ඉනීමේ වැදගත්කම යන කරුණු මෙම ලිපියෙන් සාකච්ඡා කෙරේ.

වෙනම භාෂාවක් ඉගෙනීම තුළින් එකිනෙකා හොඳින් හඳුනා ගැනීම පහසු වනවා මෙන්ම තම සිත තුල අතින් අය කෙරෙහි සැලකීම ඇති වීමට හේතු වන වටපිටාවක් ගොඩ නැංවෙයි. ඒ අනුව දරුවකු ඉංග්‍රීසි භාෂාවට අමතරව මව් භාෂාව ඉගෙනීම තමන්ට පමණක් නොව සමස්ත පුජාවටම වටිනා දෙයක් බවට පත් වේ.

මීට අමතරව භාෂා දෙකක් හෝ කිහිපයක් දැන සිටීම දරුවා ගේ පෞද්ගලික මෙන්ම වෘත්තීමය ඉලක්ක සපුරා ගැනීමට දායක වන කරුණක් බව අප දනිමු.

භාෂාව හා සංස්කෘතිය

භාෂාව හා සංස්කෘතිය යනු ගසක එකතු වූවක් නොව සමානව එකිනෙක හා බැඳී පවත්නා අංග දෙකකි. භාෂාව ඉගෙනීම එම සංස්කෘතිය උකහා ගැනීමේ වඩාත් පහසුම ක්‍රියා මාර්ගයයි. භාෂාව ඉගෙනීමෙන් යමෙක් සංස්කෘතිය හඳුනා ගැනීමට අගය කිරීමටත් පෙළඹෙයි.

දරුවා තුළ ශ්‍රී ලාංකීය සාරධර්ම රෝපණය කල හැක්කේ කෙසේද? මාපියන් තමන් කරන සෑම සමාජ හා ආගමික කටයුත්තකදීම දරුවන් සහභාගී කර ගැනීමට යත්න දරන්නේ එමගින් ඔවුන්ට ආදර්ශයක් ලබා දීමටයි. එතෙක් දරුවා කැටුම් ගාමි පමණක් සෑහේ ද යන්න සිතා බැලිය යුතු කරුණකි. දරුවාට ගුණ දහම් කියා දීමත් ආදර්ශය සැපයීමත් කළ යුතු අතර එය දරුවා කෙරෙහි දුරට උකහා ගන්නේ ද යන්න වටහා ගත හැක්කේ දරුවා තුළ ආගම දහම හා සංස්කෘතිය පිළිබඳව ඇති අවබෝධය මඳා බැලීමෙනි. සංස්කෘතියේ දෙකක් තුළ අතරමං වන දරුවා හිසිමගට යොමු කිරීමේදී ලා මාපියන් සතු කාර්යභාරය අති මහත්ය. ලෝකය හඳුනා ගන්නා දරුවා බහු භේරුණ වියදම් වීම සහ දහසකුත් එකක් ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු සපයන අවදියේ සිටම මෙම ගුණාංග දරුවා තුළ රෝපණය කල යුතුය. දරුවාට කඩා කල කියවීම කතන්දර මීට හොඳ පිවිසුමකි. පන්සල, සිංහල භාෂා පාසැල් යනාදිය දරුවාට මෙම අවස්ථා උදා කරවන ස්ථාන වේ.

හෝ වටපිටාවේ මවුබස කතා කරන පවුල් අඩු නම් මෙය ඉතා සිසුයෙන් සිදුවේ. දරුවා පාසල් ගමන අරඹා වසර දෙක තුනකින් මවු භාෂාව කතා කිරීමේ හැකියාව ඔහුගෙන් ගිලිහී යයි. ඔවුන් තුළ මවුබස තේරුම් ගැනීමේ හැකියාව නොනැසී පවතින නමුදු ඔවුන් තම මවුපියන් නැගේ මවුබසින් නගන පණ වලට ඉංග්‍රීසි බසින් පිළිතුරු සපයනට පුරුදු වෙති. දරුවන් ගැටවර වියට පත් වන විට දරුවන් හා මවුපියන් අතර ඇතිවන මෙම භාෂාමය පරතරය බෙහෙවින් ප්‍රච්ඡේද වෙයි. මෙය මවුපියන් හා දුර දරුවන් අතර ඇති සබඳතා බිඳ වැටීමට හේතු සාධක වන අතර එය බොහෝ මාපියන්ගේ කණස්සල්ලට හේතු වී ඇති අයුරු අප දැක ජුත.

දරුවා තුළින් මවුබස ගිලිහී යාම වළක්වා ගැනීමට නම් ඔවුන්ට මවුබසට කිරුරක් දෙන විටේම අවස්ථා හැකිවන ලෙසට වටපිටාව ඉහල නැංවිය යුතුය. ඕස්ට්‍රේලියාවේ වෙසෙන සිංහල පවුල් වලට තම දරුවන්ට සිංහල ඉගැන්වීමට ලැබූ අගනා අවස්ථා වන ලෙස ඕස්ට්‍රේලියාවේ ක්‍රියාත්මක වන සිංහල පාසල් හැඳින්විය හැකිය. මෙම පාසල් මගින් මුලිකව සිදුවන්නේ දරුවා තුළ ලිවීම, කියවීම හා ඇතුළුතර වී තේරුම් ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය වන කුසලතා වර්ධනය කිරීමයි.

ඕස්ට්‍රේලියාවේ වික්ටෝරියානු භාෂා පාසල යටතේ ක්‍රියාත්මක වන සිංහල භාෂා මධ්‍යස්ථාන 08 කි. වික්ටෝරියානු භාෂා පාසලේ ලියාපදිංචිය ලැබූ පළපුරුදු ආචාර්ය මණ්ඩලයක් යටතේ ක්‍රියාත්මක වන මෙම පාසල් රෝබස්බර්ග් පාක්, මිල් පාක්, හොවල් පාක්, හැමිල්ටන් පාක්, ගැල්වින් පාක්, බෙරක්, ග්ලේන් ඩේවිලි හා උතුරු පිලෝගේ යන ප්‍රදේශ වල පිහිටා ඇත. පළමු වසරේ සිට වීසිරි දක්වා පන්ති පැවැත්වෙන අතර දරුවන් සිව් වන වසර පෙර පාසලේ කටයුතු සාර්ථකව නිම කල හැකි අවධියක පසුවේ නම් ඔවුන් පාසල් ගමන ඇරඹීමට පෙරම මෙම සිංහල භාෂා පාසල් වලට ඇතුළත් කල හැකිය. මෙසේ මුල් අවදියේම සිංහල පාසල් වෙත යොමුවන දරුවන් ඉතා හොඳින් සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගන්නා අයුරු අප දැක ඇත.

භාෂා ඉගෙනීම පිළිබඳ පවතින මතක මත

භාෂා දෙකක් ඉගෙන ගැනීමට සැලසීමෙන් දරුවාගේ භාෂා හැකියාව ප්‍රමාද වන බවට සමහරු විශ්වාස කරන අතර දරුවාට භාෂා පැටලීමක් සිදුවේ යයි සමහරු බිය වෙති. එතෙක් මෙම විශ්වාසයන් විද්‍යාත්මක පර්යේෂණ මගින් තහවුරු වී නොමැත. සත්‍ය වශයෙන් දරුවෙකු භාෂා දෙකක් භාවිතා කරමින් කතා කරයි නම් ඉන් ගමන වන්නේ දරුවාට එම භාෂා දෙකම තේරුම් ගැනීමේ හැකියාව ඇති බවයි. දෙහැවිල්ල වයස් දරුවෙකුට පවා භාෂා දෙකක් යොදාගෙන කතා කිරීමේ හැකියාව ඇති බව පර්යේෂණ මගින් තහවුරු වී ඇත. එමෙන්ම දරුවා භාෂා දෙකක් භාවිතා කරමින් කතා කරන්නේ තම මාපියන් අනුකරණය කිරීමෙනි.

භාෂාවක් යනු සමාජ සාරධර්ම සහ සංස්කෘතිය අංගයක් කරා ළඟා විය හැකි වාහනයක් බඳුන. සිංහල ඉගෙන ගන්නා දරුවා තම මව් රටේ කෑම බීම "ඇළුම් පැළුම්" සිරිත් නිරිත්" ආගම" කලාව" සංගීතය" සාහිත්‍යය මෙන්ම සංස්කෘතියේ මුලික හරයක් ද වී තුළින් උකහා ගත. සිංහල සංස්කෘතියේ තාමත් නොනැසී පවත්නා සමාජ සාරධර්ම වන වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීම, මාපියන්ට සැලකීම හා මහලු වියදම් ඔවුන් රැක බලා ගැනීම, ස්ථාවර චරිත සංස්ථා යනාදිය ශ්‍රී ලාංකිකයෝ ලොවේ කොතැනක පිවිත් වුවත් සමාජ වටිනාකම් ලෙස සලකයි. මේවා සමාජ වටිනාකම් ලෙස සලකනු ලබන්නේ ඒවා සාර්ථක ජීවිතයකට මං පෙත් සලසන බැවිනි.

භාෂා ඉගෙනීම

කුඩා කාලයේදී භාෂා සංවර්ධනය පදනම් වන්නේ දරුවා දන්නා වචන මාලාව මතයි. දරුවාට කුඩා කල කතන්දර කියවීම දරුවාගේ වචන මාලාව දියුණු කිරීමට මහෝපකාරී වේ. මේ මගින් දරුවා හා මාපියන් අතර බැඳීම ශක්තිමත් වනවා පමණක් නොව එය දරුවා නොදැකි සංස්කෘතිය දරුවාට හඳුන්වා දීමේ සාර්ථක උපාය මාර්ගයක් ද වේ.

කුඩා අවධියේදී දරුවාට භාෂා දෙකක් ඉගෙනීමට සැලසීම දරා ගත නොහැකිවනු ඇතැයිද එතුමුන් දරුවාට ඉගෙනීම එපා වේ යයි ද සමහරු සිතති. නමුත් දරුවාට සමහර විෂයයන් එපා වන්නේ එහි විෂය කරුණු ඉගැන්වෙන ආකාරයට හෝ ගුරුවරයා/ගුරුවරියට දරුවා අකමැති වූ විටයි.

දරුවා පාසලේ දී උගන්නා කරුණු වලට වඩා භාෂා පාසලේදී උගන්නා දේ වේතස් ය. මෙහිදී සිදුවන්නේ එකක් මගින් අනිකුත් පෝෂණය වීමයි. දරුවා සිය මව් බස ඉගෙනීමේ දී වර්ධනය වන ඉගෙනීමේ සංකල්ප සහ බුද්ධි කුසලතා ඔහුට ප්‍රධාන භාෂා ඉගෙනීමේ දී මගත් රුකුලක් වේ.

භාෂා ඉගෙනීම පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක සොයා ගැනීම්

භාෂා කිහිපයක් උගන්නා දරුවකු තුළ තනි භාෂාවක් උගන්නා දරුවකුට වඩා පුළුල් ලෙස සිතීමේ හැකියාව නිර්මාණශීලී බව හා බුද්ධි වර්ධනය ඉහල මට්ටමක පවතින බව පර්යේෂණ මගින් තහවුරු වී ඇත. එමෙන්ම වාචික මෙන්ම වාචික නොවන බුද්ධි පරීක්ෂණ වලදී එම දරුවන් එක් භාෂාවක් උගන්නා දරුවන්ට වඩා ඉහල ලකුණු ගන්නා බවද හෙළිවී ඇත.

කලාව හා සාහිත්‍යය මගින් අප උගන්නේ සමාජ වටිනාකම් මිස අන් කවරක්ද. නුඤ්චිටයේ කතාව නාට්‍යයෙන් අප වෙත දායාද කරන්නේ මවකගේ ගුණ සුවදේ ඇරඹෙයි. සුනිල් චිල්ලිසිංහගේ "වෙරළ ගෙඩිය සත් කඩකට පලාගොස්" ගීතය අපට කියා දෙන්නේ බෙදාහදා ගැනීමේ වටිනාකමයි. එසේ වුවත් සමහර දරුවන් උදේ පලන් කින්දට යන තුරු සමහර විට පාඩම් කථන විටදී පවා ශ්‍රවණය කරන බවට සංගීතයෙන් ඔවුන්ගේ ජීවිත වලට එක් වන්නේ මොනවාද යන්න අප නොදනිමු.

දරුවාට භාෂා ඉගැන්වීමේ වඩාත් ඵලදායී ක්‍රමය වන්නේ දරුවා භාෂාවට මුහුණ දෙන අවස්ථා උදාකරලීමයි. භාෂා ඉගෙනීමට වඩාත් යෝග්‍ය වන්නේ ශ්‍රවණ දෘෂ්‍ය මාධ්‍යයන් නොව පුද්ගලයන් හා සිදුවන අන්තර් ක්‍රියාකාරකම් ඔස්සේ සිදුවන ඉගෙනීමයි.

දරුවාගේ භාෂා වර්ධනය පිළිබඳ පලකොට ඇති විශේෂඥ මත කිහිපයක් පහත දැක්වෙයි.

1. ඔබේ මුට්ටු පහසුවෙන් කියවෙන භාෂාවෙන් දරුවා අමතන්න. එසේම දරුවාට මව් භාෂාව හා ප්‍රධාන භාෂාව යන දෙකම ශ්‍රවණය කිරීමට සලස්වන්න. භාෂා දෙකෙන් ම පවුල් පොත් දරුවාට කියා දෙන්න.
2. ඔබේ දරුවා ප්‍රධාන භාෂාවෙන් පමණක් ඔබ අමතන්නේ නම් මව් භාෂාවෙන් ඔබ හා කතා කිරීමට දරුවා කොළඹවන්න. දරුවාට අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට අවශ්‍ය වන කියා දෙමින් ඔහු/ඇය ලවා නැවත එම වචන උච්චාරණය කරවන්න.

මවු බස රැක ගැනීම

දරුවා කෙරෙහි මවුබස ගිලිහී යාම අප නොසිතන වේගයකින් සිදුවේ. දරුවාගේ පාසලේ

තමන් උගන්නා මුලික භාෂාවට අමතරව මවු භාෂාව ඉගෙනීම දරුවාගේ බුද්ධි වර්ධනයෙහි ලා උපකාර වන අතිශයෝගයක් වන අතර එය දරුවාගේ තේරුම් ගැනීමේ සහ දරා ගැනීමේ හැකියාව වැඩි කරවයි. එමෙන්ම දරුවා ගේ පලමු භාෂා කුසලතාවයන් දියුණු වීම දෙවන භාෂාව ඉගෙනීමට උපකාර වන බවද සොයා ගෙන ඇත.

භාෂාව හා ජීවිතය

පුද්ගලයන් හා කණ්ඩායම් එකිනෙකා හඳුනා ගැනීමේ මාර්ගය වන්නේ භාෂාවයි. දෙවන හෝ

මෙම පාසල් වල විෂය කරුණු හා ඇගයීම් ක්‍රම සකස් වන්නේ වික්ටෝරියානු භාෂා පාසලේ මෙන්ම ඕස්ට්‍රේලියාවේ පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ප්‍රමිතීන්ට අනුවයි. දරුවන්ගේ වයස අනුව පන්ති වලට ඇතුළත් කෙරෙන අතර පන්තිය තුළ ඉගැන්වීම් කෙරෙන්නේ දරුවන්ගේ දැනුම අනුව කණ්ඩායම් ගත කිරීමෙනි. දරුවාට භාෂා දැනුම ලබා දීමේදී මුලික වශයෙන් තම සංස්කෘතිය සහ පුජාව සමග කටයුතු කිරීම යන තේමාවන් පාදක කොටගෙන ඉගැන්වීම් කටයුතු සිදු කෙරේ.

වරින්සේබර්ග් පාක් සහ මිල්පාක් පාසල් එක්ව එමගින් සංවර්ධනය කෙරෙන අවස්ථා ප්‍රභවය හා සිංහල අවුරුදු උත්සවය සිංහල භාෂාවක් සිංහල සංස්කෘතියන් පුජාවන් එකට සම්බන්ධ කෙරෙන පුජා කාර්යයක් බවට පත්ව තිබේ. මෙම කටයුතු සාර්ථක ලෙස සංවර්ධනය කිරීමේදී මෙම පාසලේ දීවීමේදී දරුවන් මාපියන් හා පුජාවන් ලැබෙන දායකත්වය බෙහෙවින් අගය කල යුතුය.

2010 නව වසර සඳහා මෙම සිංහල පාසලේ වලට දරුවන් ඇතුළත් කිරීම දැන් විවෘතව තිබේ. මේ සඳහා වැඩිමනත් තොරතුරු අවශ්‍යවේ. හිමාලි කරුණාසේන 0409077420 හෝ මුද්‍රිත මිලදීගැනීමේ 0432077038 ඇමතිමෙන් ලබා ගත හැකිය.

මිල් පාක් සිංහල භාෂා පාසලේ ආචාර්ය
මුද්‍රිත මිලදීගැනීමේ